

ПЕЙО ЯВОРОВ
В ЧАСА НА СИНЯТА МЪГЛА

chitanka.info

*На моите внучета
Найден, Малинка и Ганка*

*Седя и гледам от прозореца: деца
играят вън; — сега е утрината тяхна
и пролет грее на безгрижните лица.
Един ли цвят пред моите очи увяхна?
Седя и гледам: спомени придавят гръд.
Неволно пита взор посоките далечи,
където се преплитат пътища, пътеки...
Що иде тук — и кой отива там, — отвъд
сребровъздушните стени на кръгозора?
Но кой ще назове честта и кой позора?
Деца, боя се зарад вас.*

*Извършива слънцето заклетия си ход
над вашите глави открити. То прижуря —
и облачен дими припламнал небосвод.
Аз зная що е пек, аз зная що е буря.
Отдавна вече бдя — пребродих своя ден...
Деца, седя и гледам с горестна усмивка.
И кой ще ми натякне моята почивка?
Но на прозореца завесата пред мен
да падне чакам аз. От молните блясък
ще свети вам по пладне. Бурята навън
ще заглушава вашия безсмислен крясък.
А без видения ще бъде моя сън.*

*Разръфани и прашни, вечерния хлад
най-сетне ще ви лъхне. Морно меланхолни
чела ще наведете. Спомена нерад
ще пари — като въглен — на душите болни, —*

*като забита и прекършена стрела.
А медлено ще чезне вечерна позлата
на висоти, остали тайна за мечтата.
И ето в оня час на синята мъгла,
когато млъква шум и тишината стене,
при своите прозорци седнали без мощ,
спомнете си, деца, спомнете си за мене
и прошепнете — лека ноц!*

Издание:

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.